

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สรวงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕/๒๕๔๕

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๕

เรื่อง นายทะเบียนพระການເມືອງຂອ້າສົ່ງຍຸບພຣຄສັກຄມໄທ

นายทะเบียนพระການເມືອງຢືນກຳຮ່ວງລົງວັນທີ ๕ ເມສານ ๒๕๔๕ ແລະ ກຳຮ່ວງເພີ່ມເຕີມລົງວັນທີ ๒๙ ພຸດສິຈີການ ๒๕๔๕ ວ່າ ພຣຄສັກຄມໄທ ໄດ້ຮັບຈົດແຈ້ງການຈັດຕັ້ງເປັນພຣຄການເມືອງເມື່ອວັນທີ ๓ ກັນຍານ ๒๕๔๒ ຜົ່ງພຣະຫັບບຸນຍູດປະກອບຮູ້ຮຽນນູ້ຍູ້ວ່າດ້ວຍພຣຄການເມືອງ ພ.ສ. ๒๕๔๑ ມາດຮາ ๓๕ ກຳໜັດໃຫ້ຫັນພຣຄການເມືອງຈັດທໍາຮ່າງການການດຳເນີນກິຈການຂອງພຣຄການເມືອງໃນຮອບປຶປຸດທີ່ຜ່ານມາ ໃຫ້ຖຸກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຕາມວິທີການທີ່ນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງກຳໜັດ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງທ່ານກາຍໃນເດືອນມີນາຄມຂອງທຸກປີ ເພື່ອປະກາດໃຫ້ສາຂາລູນທ່ານທ່ານ ປຽກງວ່າເມື່ອພັນກຳໜັດເວລາ (ກາຍໃນເດືອນມີນາຄມ ๒๕๔๕) ທີ່ພຣຄການເມືອງຕ້ອງຈັດທໍາຮ່າງການການດຳເນີນກິຈການຂອງພຣຄການເມືອງໃນຮອບປຶປຸດທີ່ຜ່ານມາ (ພ.ສ. ๒๕๔๓) ພຣຄສັກຄມໄທໄມ່ແຈ້ງໃຫ້ນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງທ່ານ ມີເຫດຸທີ່ຈະໃຫ້ຍຸບພຣຄສັກຄມໄທໄດ້ ຕາມມາດຮາ ๖๕ ວຣຄໜິ່ງ (៥) ແກ່ງພຣະບຸນຍູດປະກອບຮູ້ຮຽນນູ້ຍູ້ວ່າດ້ວຍພຣຄການເມືອງ ພ.ສ. ๒๕๔๑ ຈຶ່ງຂອ້າສາລະຮູ້ຮຽນນູ້ຍູ້ມີຄຳສັ່ງຍຸບພຣຄສັກຄມໄທຕາມມາດຮາ ๖๕ ວຣຄສອງ

นายมงคล ບານເຢືນ ຮັກຢາກຮ່າງຫັນພຣຄສັກຄມໄທ ຢືນໜັງສື່ອໜີ້ແຈ້ງລົງວັນທີ ๑๓ ກຣກງາມ ๒๕๔๕ ສຽງວ່າ ຕາມຂໍ້ອັນກັນຂອງພຣຄສັກຄມໄທ ຂ້ອ ๒๕ ຮະບຸວ່າ “ເມື່ອກົມການບຣີຫາພຣຄລາອອກສອງໃນສາມຂອງກົມການບຣີຫາພຣຄທີ່ມີເດີມທັ້ງໝາດ ໃຫ້ດີວ່າກົມການບຣີຫາພຣຄໝາດສກາພກເປັນກົມການທັ້ງຄົນ ແລະ ໃຫ້ກົມການບຣີຫາພຣຄທີ່ໄມ້ໄດ້ລາວອກຮັກຢາກ ແລະ ຈັດໄໝກົມການປະຊຸມເພື່ອເລືອດັ່ງຄົນກົມການບຣີຫາພຣຄຊູດໃໝ່ກ່າຍໃນ ๕๐ ວັນ” ແລະ ປຽກງູ້ຂ້ອເຖິງຈິງວ່າຄົນກົມການບຣີຫາພຣຄສັກຄມໄທເດີມມີທັ້ງໝາດ ๑๙ ດາວ ໄດ້ລາວອກໄປແລ້ວ ๑๒ ດາວ (๓ ຄຣັງ) ຄຣັງສຸດທ້າຍເມື່ອວັນທີ ๒ ກຣກງາມ ๒๕๔๓ ຜົ່ງນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງໄດ້ຕອບຮັບເມື່ອວັນທີ ๔ ສິງຫາຄມ ๒๕๔๓ ທັນຈາກນັ້ນວັນທີ ๒๓ ຕຸລາຄມ ๒๕๔๓ ພຣຄໄດ້ຈັດປະຊຸມໄຫຼຸ່ງເພື່ອເລືອດັ່ງກົມການບຣີຫາພຣຄຊູດໃໝ່ ແລ້ວເສັນອຕ່ອນນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງ ແຕ່ນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງໄມ່ຕອບຮັບ ຈຳລົງເດືອນມີນາຄມ ๒๕๔๕ ກີ່ຍັງໄມ່ຕອບຮັບ ເມື່ອນາຍทะເບີນພຣຄການເມືອງໄມ່ຕອບຮັບການປະຊຸມໄຫຼຸ່ງເພື່ອເລືອດັ່ງກົມການບຣີຫາພຣຄຊູດໃໝ່ ເມື່ອວັນທີ ๒๓ ຕຸລາຄມ ๒๕๔๓ ທຳໄ້ເຂົ້າໃຈວ່າຍັງໄມ່ເປັນຫັນພຣຄສັກຄມໄທໂດຍສົມບູຮັນ

และไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง ๑ มาตรา ๓๕ ได้ จึงขอความเมตตาจากศาลรัฐธรรมนูญอย่างยุบประคองสังคมไทย เพื่อจะได้ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๖ บัญญัติว่า “ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่รับคำขอจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของพรรคการเมือง และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพรรค การเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรรคการเมือง ที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน”

มาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “พรรคราษฎรเมืองย้อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพรรคราษฎรเมือง

(๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน

(๓) มีการยุบพรรคราษฎรเมืองไปรวมกับพรรคราษฎรเมืองอื่นตามหมวด ๕

(๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรคราษฎรเมือง

(๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒

เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพรรคราษฎรเมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคราษฎรเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคราษฎรเมืองนั้น

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคราษฎรเมืองได้แล้วให้นายทะเบียนประกาศคำสั่งยุบ พรรคราษฎรเมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษา”

พิเคราะห์แล้ว ประเต็นแรกมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาอนุจัจย์เรื่องนี้หรือไม่ เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาอนุจัจย์คำร้องของนายทะเบียนพระครการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคสองได้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาอนุจัจย์เรื่องนี้

ส่วนประเด็นเรื่องยุบพระครสังคมไทยนั้น เห็นว่า หัวหน้าพระครสังคมไทยมีหน้าที่จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๓) ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนพระครการเมืองกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อเท็จจริงได้ความว่าหัวหน้าพระครสังคมไทยไม่ได้ส่งรายงานการดำเนินกิจการของพระครสังคมไทยให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายในกำหนด เพราะกรรมการบริหารพระครได้ลาออกจาก ๑๒ คน จากจำนวนกรรมการบริหารพระครทั้งหมด ๑๘ คน ซึ่งตามข้อบังคับพระครสังคมไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง (๑๐) กำหนดว่า “ตำแหน่งกรรมการบริหารพระครว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพระครทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพระครด้วย” และวรรคห้า กำหนดว่า “ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพระครพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพระครที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และเมื่อมีการประชุมใหญ่สามัญของพระครสังคมไทยประจำปีในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ โดยที่ประชุมมีมติเลือกคณะกรรมการบริหารพระครชุดใหม่ แล้วเสนอต่อนายทะเบียนพระครการเมืองแต่นายทะเบียนพระครการเมืองยังไม่ตอบรับ คณะกรรมการบริหารพระครชุดเดิมที่พ้นตำแหน่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เช่นเดียวกับ นายมงคล นานเย็น ยังต้องอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าพระครเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเช่นกัน และนายมงคล นานเย็น “ได้เคยลงนามหนังสือในฐานะผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าพระครสังคมไทยถึงนายทะเบียนพระครการเมืองรวมสองฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๕ แสดงว่านายมงคล นานเย็น ทราบว่าตนมีฐานะเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าพระครสังคมไทย มีหน้าที่ส่งรายงานการดำเนินกิจการของพระครสังคมไทยในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ข้ออ้างว่านายมงคล นานเย็น ไม่ได้เป็นหัวหน้าพระครโดยสมบูรณ์ และไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติ

ຕາມພຣະຣາຊບັງຄຸມຕີປະກອບຮັບຮັມນູ້ຄູວ່າດ້ວຍພຣຄກກາຣເມືອງ ພ.ສ. ۲۵۶۶ ມາດຣາ ۳៥ ໃດ້ ຈຶ່ງຝຶ່ງໄໝຂຶ້ນ
ຂໍ້ເທິ່ງຈຶ່ງຝຶ່ງໄດ້ວ່າມີເຫດຖາມມາດຣາ ۶៥ ວຣຄ໌ນິ້ງ (៥) ເກີດຂຶ້ນກັບພຣຄສັງຄມໄທຢາມຄໍາຮ້ອງຂອງນາຍທະເບີຍນ
ພຣຄກກາຣເມືອງທີ່ຈະສ້ງຍູບພຣຄກກາຣເມືອງດັ່ງລ່າວໄດ້

ອາສີຍເຫດຖຸດັ່ງວິນິຈນິຍາ ຈຶ່ງມີຄໍາສັ່ງໃຫ້ຍູບພຣຄສັງຄມໄທ

ນາຍມົງຄດ ສະກັນ
ຕຸລາກາຣຄາລຮັບຮັມນູ້ຄູ